

Wert, Aristòtil i la filosofia

Escrit per Filosofia

dimecres, 3 de juliol de 2013 17:34 - Darrera actualització dilluns, 3 de febrer de 2014 21:02

NO JUGUIN AMB EL FUTUR DE LA FILOSOFIA

Carlos Ruano
Díaz

Professor de filosofia

Wert, Aristòtil i la filosofia

Que “les aparences de vegades ens enganyen” és un principi filosòfic conegut arreu. Que percebem la política com una activitat exclusiva de polítics professionals no vol dir que, certament, ho sigui. Aristòtil deia que la política defineix la condició humana. Formem comunitats, compartim espais públics, parlem. A més de proferir sons per assenyalar plaer i dolor, com ho fan la resta d'animals, utilitzem paraules per expressar les nostres creences sobre el que considerem més convenient, sobre la justícia, l'amistat o el bé comú. Perquè tenim domini del llenguatge podem dialogar i fer filosofia. Sense aquesta dimensió, els humans ens aïllaríem i, separats per un abisme d'incomunicació, sense parla, viuríem fins i tot al marge de nosaltres mateixos.

EN LES MODERNES DEMOCRÀCIES liberals, el ciutadà no ha de retre comptes de les accions o regles que afecten la seva vida privada. Però aquest principi no regeix per a les accions o normes que ens afecten a tots, com les lleis. Atès que interpel·len la nostra convivència, aquestes han de ser sotmeses al debat públic. És per això que la llei Wert, la nova reforma educativa, és necessàriament discutible i es pot qualificar d'inconvenient, inadequada i d'ideològicament perillosa. Entre les

la decisió de suprimir la pràctica totalitat de les matèries de l'àrea de filosofia, una mesura que confirma la deriva reaccionària i autoritària per la qual han pres partit alguns dels responsables de la redacció de la norma.

A LES CLASSES DE FILOSOFIA els estudiants aprenen que el diàleg és un dels fonaments de la democràcia, i que tenir raó no és directament proporcional al grau d'autoritarisme que hom manifesti. No té més raó qui més diners té o qui més crida, qui més amenaça, qui més informació manipula ni tampoc qui de més recursos disposa per emetre ideologia. Els tècnics del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports han fet el buit als decans de les facultats de filosofia i als representants de les associacions de professors que estem fent una crida per la defensa de l'estudi de les matèries de filosofia en l'ensenyament. Els nostres go-

Si va endavant, la llei inaugurarà, sense filosofia a les aules, un període nou, inhòspit, sense precedents, en la nostra ja tan fràgil

vernants creuen que els nostres juristes, enginyers, economistes, periodistes, metges, diputats i altres sors poden tenir una formació sense les més bàsiques d'ètica ni el coneixement de les idees filosòfiques. Els responsables de la llei han cregut que als futurs ciutadans no els cal per dir-ho en poques paraules sentit crític ni cultura. Si va endavant la llei inaugurarà, sense filosofia a les aules, un període nou, inhòspit, sense precedents en la nostra ja tan precària democràcia.

PERÒ TORNEM A ARISTÒTIL. El grec, la paraula, és capaç d'expressar gairebé tot i, per fortuna, a evitar els nostres errors. Pel bé de tot el món, quin. Quantitats descomunes d'humans ja ho han fet a través i alguns, fins i tot, amb lleis ben conegudes per tothom: *“Non propter magnum. Me he equivocado. No ha de ocurrir.”* Si equivocar-se i reconèixer els errors és, segons la filosofia més popular, cosa de savis, no juguem amb el futur de la filosofia si no li donem el paper que es mereix en els plans d'estudi. I agafin el temps, no s'aïllin, utilitzin les seves eines lingüístiques per explicar-nos perquè la filosofia és imprescindible i aconseguiran que, sense filosofia a les aules, l'educació no es con-

Wert, Aristòtil i la filosofia

Escrit per Filosofia

dimecres, 3 de juliol de 2013 17:34 - Darrera actualització dilluns, 3 de febrer de 2014 21:02
